

అనువాదిత కెత్త

ఎల్లపూ సరియాగుత్తదే...” అవను అవ్యాగి ధైయు తుంబుత్తూ హేళిద.

“ఆరు వారాగళ మగు దినగటు కళేదంతే కృశాగుత్తిరువుదు సహజచెందు ననగ్నిసుత్తిల్ల ఆల్ఫోస్. ఏనోఇ దోషపుడే అవళ క్యొకాలు నోడు? సోరి కడ్డిగళంతాగిపే.” మగు కించిత్తో అలుగాదిదంతే కాణిసుత్తిరల్లి.

“గాబియాగువంతద్దు ఏనిల్ల వెందు డాక్టరో రాబి హేళిద్దురల్లా మేబలో? అల్లదే, ఆ ముచ్చెట్టి డాక్టరో... ఏనవన హేసరు?... అవనూ అద్దే హేళిద్దునల్లాహే?”

“హౌదు.. హౌదు. అవరేల్లా హేళిదరు, నను నిశ్చింతేయాగిబిట్టే! I just hate them all!” ఎన్నుత్తూ మేబలో కోపదింద భుసుగుడుత్తూ ఎద్దు మహది హత్తి బేడోరామిగే హౌదభు.

ఆల్ఫోస్ కుళటల్లియే కోరాగి బిట్టిద్ద.

స్నేహి మోనిసల్లో అవనిగే మేలణ బేడోరామినల్లి మేబలో మగువన్నెత్తికోండు నడేదాడువ శభ్ద కేళిసితు. అదు నిల్లుత్తిద్దుతే అవనూ ఎద్దు మహది హత్తువుదు దినచరియతాగిత్తు. మేబలో మగవన్నే దిట్టిసి మంజద అంజినల్లి కూతిరుత్తిద్దలు. అవళ కణ్ణగటు తేవగొండిరుత్తిద్దవు.

“అవటు హసిదిద్దాఁ ఆల్ఫోస్.” అవనన్న కండోడనే అవటు దుబిదింద హేళిత్తిద్దలు.

హిందిన వారహే అవరు మగువన్న ఆశ్చర్యిగే కోండోయ్యిద్దరు. మగు ఆరోగ్యవాగిదే ఎందు డాక్టరు సహాయిటో కోట్టిద్దరు.

“డాక్టరే, ననగే ఒంభత్తు దీఘార వఫ్ఫాగళ బలిక మగు ఆగిరోదు. అడక్సేనాద్దు అద్దే నాను నిమగే ఖిండితా క్షుమిసోదిల్లు!” అవటు ఉద్దేశగదింద హేళిద్దలు. అదు ఐదు దినగళ హిందే. ఆ దినదింద మగువిన తూక కడిమేయాగుత్తలే ఇత్తు. యారు ఏను తానే మాడబల్లరు? డాక్టరుగటు హేళువుదన్న నంబలే బేకు. ఆల్ఫోస్ ముచ్చుమ్మే నియతకాలిక ఎష్టికోండ.

అవను ఓధత్తిద్ద నియతకాలిక జేనునోణ సాకణేయ కురితాగిత్తు. జేను క్షుమి అవన నేళ్ళిన హవాసవాగిత్తు. బాల్పు దిందలూ అవను జేనునోణగళ సహవాస మాదికోండిద్ద. జేనునోణ కండిద్దే హిండితు తాయియ బిల్లిండుత్తిద్ద. తన్న ఎల్లి కేన్సేగళ మేలే బిదిసికోణ్ణుత్తిద్ద. అవు మకరంద హిరువుదన్న మరెతు అవన కేసేగళ మేలే ఆట ఆడుత్తిద్దవు. ఏనూ తొందరే కోచుత్తిరల్లి! కోనగే సాకాి అవనే అవగాళన్న హాగళ మేలే బిట్టు బరుత్తిద్ద. ఆదరూ అవు మత్తే బందు అవన మేలేల్లా ఒడాడికోండిరుత్తిద్దవు!

అవన తండె గారే కేలస మాడుత్తిద్ద చిక్కుందినిందలే తన్న మగన బలినోణ కింపగటు హేళేబ్బాగి ఒడనాడుత్తిరువుదన్న నోడి ముందే ఏనోఇ అనిష్ట కాదిదే ఎందు దృఢవాగి నంబిద్ద. ఆదరే, అవన థమచ్చిరు తాయి మాత్ర తన్న మగ అస్థిసియ సంత ఘత్తినిసన ప్రతిరూపచెందే బగెద్దలు. (ఇటలి దేశద అస్థిసి నగరద క్రేస్తు సంత ఘత్తినిసా ‘పతుప్రాణిగళ సంత’నెందే ప్రసిద్ధనాగిద్దనే. మనష్యరంతే ప్రాణిగళిగూ ఈ భూమియ మేలే హత్తిదే ఎందు భావిసిదవను. పతుప్రాణిగళోందిగే సంవాదిసుత్తిద్ద ఎందూ హేళుత్తారే).